

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОМПЕТЕНТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ

Доротюк Валентина Іванівна
кандидат психологічних наук,
старший науковий співробітник,
завідувач відділу профільного навчання
Інституту педагогіки НАПН
м. Київ, Україна

Анотація: У статті піднімається питання про нові підходи в організації компетентісно орієнтованого освітнього процесу. Проаналізовано і визначено значення професійної підготовки педагогів та управління цим процесом. Висвітлено ставлення учнів до особистості вчителя.

Ключові слова: Компетентність, функції, розвиваюче середовище, соціальний клімат, навчання.

Сучасне суспільство підлягає удосконаленню в сфері професійної і непрофесійної діяльності. Люди бажають працювати в обстановці розвитку, прагнуть до нових знань, різноманітної діяльності, реалізації здібностей і прояву ініціативи. Продуктивність їх праці залежить від власної компетентності. Основи компетентності закладаються в шкільні роки, у зв'язку з цим навчання в школі є компетентісно орієнтованим. З введенням компетентісно орієнтованого навчання змінились і функції учителя. Тепер учитель зобов'язаний володіти знаннями по психології, економіці, філософії.

Дослідження Джона Равена показали , що:

- недолік заповзятливості напряду пов'язаний з невпевненістю у стабільності - у такій ситуації вчителі не підтримують інновації, вони не зацікавлені у винаходах, у пошуку кращих методів роботи та аналізі ситуацій для прийняття рішень у досягненні високих стандартів власної діяльності.[1]

- незадоволення учнів методами роботи вчителів, які: не враховують думки учнів, виказані вголос, не зацікавлені в розвитку здібностей дітей, необ'єктивні у контролі і оцінці результатів навчання, а також: не ефективна організація навчального процесу, де вчителі не вивчають реакцію учнів на свою поведінку, не бажають бути творчими і винахідливими, покладаються на свої судження більше, ніж на факти, не бажають брати на себе відповідальність за результати своєї роботи.

Маючи такі результати, треба проаналізувати і визначити зміст яких понять, як управління підготовкою педагогів та їх професійною компетентністю. В першу чергу необхідні індивідуалізовані програми підготовки педагогів.

По-друге, потрібно забезпечувати в процесі підготовки такий соціальний клімат, який сприяв би інноваціям.

По-третє, забезпечити таку політику відбору студентів, яка стане фільтром для нездібних і нетворчих осіб.

Професійна компетентність сучасного педагога полягає у наступному:

-забезпечення розвиваючого середовища, що не містить певних обмежень, а навпаки, служить виявленню і розвитку дитячих талантів;

-ефективна організація навчального процесу, де кожен учень проявляє зацікавленість, усвідомлює особистісну участь і відповідальність за свої старання і успіхи;

-створення системи заохочення і підтримки поведінки учнів, орієнтованої на їх досягнення.

Аналіз роботи навчальних закладів дає негативні показники в частині розвиваючого середовища, зацікавленості в нововведеннях, концептуального підходу до компетентнісно орієнтованого навчання.

Зрозуміло, що вчителям необхідно мати засоби виявлення інтересів і здібностей учнів для забезпечення перерахованих вище умов.[2] Учням теж необхідні засоби для визначення того, чому вони навчилися і які

компетентності отримали.[3] Ці засоби розробляються педагогами на базі додаткових знань з психології, економіки, філософії.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Равен Джон. Компетентность в современном обществе. — М., — 2002. — С. 396.
2. Загвязинский В.И., Атаханов Р. Методология и методы психолого-педагогического исследования. — М., — 2003., — С. 208.
3. Равен Джон. Педагогическое тестирование. — М., — 2001., — С.142.